

Liturgische Texte zum Gottesdienst

نصوص ليتورجية للعبادة

25. Dezember 2017		Christfest, 1. Feiertag
آية الأسبوع		Tagesspruch
وَأَلْكِمُهُ صَارَ جَسَدًا وَحَلَّ بَيْنَنَا وَرَأَيْنَا مَجْدَهُ. يو 1: 14		Und das Wort ward Fleisch und wohnte unter uns und wir sahen seine Herrlichkeit. (Joh 1,14a)
قراءة المزمور: مز 96		Psalmlesung: Ps 96 (EG 738)
رَمُّوا لِلرَّبِّ تَرْنِيمَةً جَدِيدَةً. رَمِّي لِلرَّبِّ يَا كُلَّ الْأَرْضِ.	1	Singet dem Herrn ein neues Lied; singet dem Herrn, alle Welt!
رَمُّوا لِلرَّبِّ بَارِكُوا اسْمَهُ بَشِّرُوا مِنْ يَوْمٍ إِلَى يَوْمٍ بِخَلَاصِهِ.	2	Singet dem Herrn, und lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil!
حَدِّثُوا بَيْنَ الْأُمَمِ بِمَجْدِهِ بَيْنَ جَمِيعِ الشُّعُوبِ بِعَجَائِبِهِ.	3	Erzählet unter den Heiden von seiner Herrlichkeit, unter allen Völkern von seinen Wundern!
اسْجُدُوا لِلرَّبِّ فِي زِينَةٍ مُقَدَّسَةٍ. ازْتَعِدِي قُدَّامَهُ يَا كُلَّ الْأَرْضِ.	9	Betet an den Herrn in heiligem Schmuck; es fürchte ihn alle Welt!
قُولُوا بَيْنَ الْأُمَمِ: الرَّبُّ قَدْ مَلَكَ. أَيْضًا تَنْبَتَتِ الْمَسْكُونَةُ فَلَا تَنْزَعْرَعُ. يَدِينُ الشُّعُوبَ بِالْإِسْتِقَامَةِ.	10	Sagt unter den Heiden: Der Herr ist König. Er hat den Erdkreis gegründet, dass er nicht wankt. Er richtet die Völker recht.
لِتَفْرَحِ السَّمَاوَاتُ وَلِتَبْتَهِجِ الْأَرْضُ لِيَعِجَّ الْبَحْرُ وَمِلْؤُهُ.	11	Der Himmel freue sich, und die Erde sei fröhlich, das Meer brause und was darinnen ist;
لِيَجْذَلَ الْحَقْلُ وَكُلُّ مَا فِيهِ. لِيَتَرَنَّمْ حِينِيذِ كُلِّ أَشْجَارِ الْوَعْرِ	12	Das Feld sei fröhlich und alles, was darauf ist; es sollen jauchzen alle Bäume im Walde

أَمَامَ الرَّبِّ لِأَنَّهُ جَاءَ. جَاءَ لِيَدِينِ الْأَرْضَ.	13	vor dem Herrn; denn er kommt, denn er kommt, zu richten das Erdreich.
يَدِينُ الْمَسْكُونَةَ بِالْعَدْلِ وَالشُّعُوبَ بِأَمَانَتِهِ.		Er wird den Erdkreis richten mit Gerechtigkeit und die Völker mit seiner Wahrheit.
العظة: 1 يو 3: 1-6		Predigt: 1 Joh 3,1-6
أُنْظُرُوا آيَةً مَحَبَّةٍ أَعْطَانَا الْآبُ حَتَّى نُدْعَى أَوْلَادَ اللَّهِ! مِنْ أَجْلِ هَذَا لَا يَعْرِفُنَا الْعَالَمُ، لِأَنَّهُ لَا يَعْرِفُهُ.	1	Seht, welch eine Liebe hat uns der Vater erwiesen, dass wir Gottes Kinder heißen sollen – und wir sind es auch! Darum erkennt uns die Welt nicht; denn sie hat ihn nicht erkannt.
أَيُّهَا الْأَحِبَّاءُ، الْآنَ نَحْنُ أَوْلَادُ اللَّهِ، وَلَمْ يُظْهَرْ بَعْدُ مَاذَا سَنَكُونُ. وَلَكِنْ نَعْلَمُ أَنَّهُ إِذَا أُظْهِرَ نَكُونُ مِثْلَهُ، لِأَنَّنا سَنَرَاهُ كَمَا هُوَ.	2	Meine Lieben, wir sind schon Gottes Kinder; es ist aber noch nicht offenbar geworden, was wir sein werden. Wir wissen: Wenn es offenbar wird, werden wir ihm gleich sein; denn wir werden ihn sehen, wie er ist.
وَكُلُّ مَنْ عِنْدَهُ هَذَا الرَّجَاءُ بِهِ، يُطَهِّرُ نَفْسَهُ كَمَا هُوَ طَاهِرٌ.	3	Und jeder, der solche Hoffnung auf ihn hat, der reinigt sich, wie auch jener rein ist.
كُلُّ مَنْ يَفْعَلُ الْخَطِيئَةَ يَفْعَلُ النَّعْدِي أَيْضًا. وَالْخَطِيئَةُ هِيَ النَّعْدِي.	4	Wer Sünde tut, der tut auch Unrecht, und die Sünde ist das Unrecht.
وَتَعْلَمُونَ أَنَّ ذَلِكَ أُظْهِرَ لِكَيْ يَرْفَعَ خَطَايَانَا، وَلَيْسَ فِيهِ خَطِيئَةٌ.	5	Und ihr wisst, dass er erschienen ist, damit er die Sünden wegnehme, und in ihm ist keine Sünde.
كُلُّ مَنْ يَبْثُ فِيهِ لَا يُخْطِئُ. كُلُّ مَنْ يُخْطِئُ لَمْ يَنْصُرْهُ وَلَا عَرَفَهُ.	6	Wer in ihm bleibt, der sündigt nicht; wer sündigt, der hat ihn nicht gesehen noch erkannt.